

[Karen Thurøe Hansen]

siger: gud ske lov for, at vi dog trods alt har en erstatning for de lange ventelister og det dårlige hospitalsvæsen.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg synes ikke, at vi fik svar fra indenrigsministeren på mit spørgsmål eller hr. Tyrolls spørgsmål om, hvorvidt ministeren vil komme med et lovforslag, der forbyder betalingshospitaller i Danmark. Så enkelt er det. Det fik vi ikke noget svar på, og det gør mig meget foruroliget.

En af grundene til, at hr. Tyroll og jeg i dag er kommet med et lovforslag, er, at vi vil forhindre, at disse Patienternes Hospitals Venner, eller hvad de nu kalder sig, fra 1. december starter op med det her, og det kan de ifølge den nugældende lov. Det er det, vi vil forhindre med vores lovforslag. Jeg fik ikke svar på, hvad ministeren mener om betalingshospitaller. Ganske vist er der to små private betalingshospitaller i Danmark, men skal de være årsag til, at man nu får indført betalingshospitaller i Danmark? Det er måske til gavn for nogle, men det kan ikke være til gavn for den store, brede befolkning.

Derfor mener jeg, at der skal lovinitiativer til nu for at forhindre, at de starter op 1. december, for de har hele apparaturet parat, de har forhandlet med rejseselskaber, og de har forhandlet med engelske forsikringselskaber for at lave tilsvarende ordninger her i Danmark. De starter op omkring 1. december, det har de bebudet, og det kan de gøre ifølge den nugældende lov, medmindre vi meget hurtigt får ændret loven. Derfor er mit spørgsmål til indenrigsministeren: vil det lovforslag, ministeren har bebudet kommer, indeholde, at man ikke kan opføre betalingshospitaller i Danmark?

Aase Olesen (RV):

I første runde var der flere talere, der var inde på, at det ikke ville være nogen belastning for det offentlige, at ventelisterne blev forkortet. Jeg tror, det var både venstres og konservatives ordførere, der gjorde noget ud af at forklare det.

Det kan jo se meget tilforladeligt ud, så længe vi nøjes med at se det på kort sigt. Det, der er min bekymring, er indflydelsen på planlægningen i den offentlige hospitalssektor og dermed det offentliges behand-

lingstilbud på lang sigt. Som eksempel vil jeg godt nævne den ventelistepolitik, man har f. eks. på øjenoperationsområdet. Der er der jo ikke alene ventelister, som indenrigsministeren var inde på det, med hensyn til de store, spændende, fine, dyre operationer. Nej, også de helt banale, f.eks. stæroperationer, hævder lægerne at de ikke har tid til.

Hvis man får forkortet ventelisterne, eller måske får dem helt væk, så vil der jo ikke være noget særligt incitament til at prøve på at forøge behandlingstempoet i den offentlige sektor. Det er oven i købet sådan, fru Karen Thurøe Hansen, at man har den bestemte politik, at man først tager yngre mennesker og erhvervsaktive, og man tager endda selvstændige erhvervsdrivende, som er uden noget økonomisk sikkerhedsnet, hvis ikke de er i stand til at arbejde.

Jeg må sige, at jeg ikke har den samme tyrkertro på, at de faglige organisationer kan klare disse ting og lave en bedre ventelistepolitik end den, man har i dag. Tværtimod, de faglige organisationer er først og fremmest faglige organisationer og skal tilgodese deres medlemmers interesser.

Jeg kan levende forestille mig, at hvis vi får reduceret disse ventelister, så bliver der ikke mere taget hensyn til dem, der ikke er i stand til at få sygedagpenge eller noget andet. Så siger man: nå ja, men de går ind på den almindelige venteliste, de kan jo bare betale sig fra en operation. Derfor mener jeg, at disse forkortede ventelister i virkeligheden på lang sigt er en farlig ting.

Jeg vil godt sige til dem, der har sammenlignet de private hospitaler med de frie skoler, at der er en afgørende forskel mellem det tilbud om undervisning af børn ud fra en bestemt holdning, vi gerne vil give forældre, og det, der er tale om her. Der er jo ikke tale om, at man skal ønske sig en bestemt holdning til en operation, hverken af den ene eller den anden slags.

En anden bekymring, som jeg ikke nåede at nævne i mit første indlæg, er, at jeg må formode, at hvis man opretter private hospitaler, så vil der ske en dræning af plejepersonalet. Jeg har forstået det sådan, at der ikke skal ansættes læger ved de private hospitaler, men derimod plejepersonale, og det er netop plejepersonale, vi har mangel på i dag.

Jeg vil slutte med at sige, at hvis man herfra i dag kunne sende den melding til de